

ACC. NR M. 13063:1-2.

Landskap: *Skåne*

Upptecknare: *Lillemor Hammarin, Hasselholm*

Härad:

Berättare: *Lillemor Ohlsson*

Socken: *Kristianstad*

Berättarens yrke: *kyrkshövde*

Uppteckningsår: *1953*

Född år *1894* i *Göteborg*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stads traditioner från Kristianstad. s. 1-2.

Dop. s. 1.

Kyrktågning. s. 1.

Konfirmation. s. 1.

Vigsel. s. 1.

Begravning. s. 1-2.

Om olika stadsdelar. s. 2.

Original. s. 2.

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 13063: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Här i Kristianstad liksom på många andra platser skedde dopet förr i hemmet. Man brukade vänta omkring 14 dagar till 1 månad med dopet efter födelsen. Den nyblivna modern behövde vila sig så hon kunde vara med själv på dopet.

Kyrktagning förekom till slutet av 1880-talet och början av 1890-talet.

Konfirmationsundervisning pålystes liksom nu i kyrkan och vissa år ha vi även meddelat skolorna direkt. Undervisningen började då liksom nu i oktober och pågick till påsk.

Såväl pojkar som flickor voro svart klädda. Jag skulle tro att den svarta klädseln upphörde omkring eller närmast efter 1910. Familjehögtid torde inte ha varit vanligt förr. Det är något som antagligen uppträtt i början av 1900-talet. Uppvaktning med blommor vid kyrkan har dykt upp i sen tid. Jag skulle tro att det är efter första världskriget, som det blev modernt.

Vigsel ägde förr i tiden rum, mest i hemmet. Numera är det nog vanligast i kyrkan. När det blev vanligare med vigsel i kyrkan är mycket svårt att säga.

Vid begravning förekommer ofta för att inte säga alltid pre-staver. Det är en gammal tradition här i stan. Några dagar före

ACC. N:R M. 13063:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

begravningen går prästen till sorgehuset för att verkställa bisättning. Hela sorgehuset är illuminerat med levande ljus. Man håller här en liten kort bön, varefter de sörjande ibland bjuder på ett glas vin eller kaffe och litet konfekt. Detta inträffar dock mindre ofta. Härefter samlas alla sörjande och går i sakta tåg till kapellet och sätter den döde där. Detta är fortfarande sed i många fall ännu.

På begravningsdagen brukade man förr bjuda på buljong innan de i sorgetåget deltagande begav sig till kyrkogården.

Det område av staden som nu heter Utanverken kallades förr för Rosenbergiska trädgården. Blomsterhandlare Rosenbergs föräldrar hade området där på 1800-talet.

V. Boulevarden har ju i långa tider ansetts som den förnämsta gatan. Där bodde ju de mer betydande personerna i samhället. Vallgatan, som förr hette Smalgatan får nog betecknas som rena slummen under 1800-talet.

Jo, det har nog funnits flera original här i stan. Den kanske mest bekante är Jerusalems skomakare, som Fredrik Bök har skildrat. En annan är Loppan Gren. Hans hygien var allt annat än god. Han var en mycket svag karaktär.